

ΜΗΧΑΛΗΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΡΩΝΤΗΣ

Ο Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ὅ,τι παθαίνομεν μὲ καινουργέας ἔνδυμα, τοῦ ὁποίου τὸ ὕψωμα ἡγοράσαμεν ὡς τὴν στερεωτέραν δῆθεν ἀγγλικὴν τσόχαν, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ βλέπομεν νὰ ξεθυριάσῃ, νὰ φυραίνῃ, νὰ λυώνῃ καὶ νὰ τρυπᾷ, τὸ ἴδιον ἐπάθαμεν μὲ τὴν ἐγγλεζικὴν τσόχα τοῦ κ. Τρικούπη, τὴν ὁποίαν ἐξελάβομεν ὅτι δὲν θὰ λυώσῃ ποτὲ καὶ αἰφνης ἀνακαλύπτομεν ὅτι δὲν ἦτο παρὰ μίαν τσόχα ! Φίλοι καὶ ἐχθροί, ὅχι ἀποδιδώσαντος ἀλλὰ ζῶντος ἔτι τοῦ τελευταίου ἐκ τῆς συγχρόνου του γενεᾶς ἀντιπάλου, διεστρέφοντο ὅτι τὴν περίδον αὐτὴν τὴν βουλευτικὴν θὰ τὴν διέλθῃ πρωθυπουργὸς καὶ βεβαίως, ἀφοῦ ὁ ἴδιος θὰ ἐπιστατήσῃ τῶν ἐκλογῶν, καὶ τὴν ἄλλην. Καὶ ἰδοὺ, προσέθετον, τὸ πρόβλημα τῆς διαρκούς κυβερνήσεως λυόμενον πρώτῃν φοράν ἐν Ἑλλάδι, χάρις εἰς τὰς βουλὰς τῆς τύχης καὶ τὸν σιδηρῶν χαρακτῆρα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ὀλίγαι δὲν παρέρχονται ἡμέραι καὶ ἡ συζήτησις τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων ἀποδεικνύει ὅτι ἐὰν ἦσαν παρόντες ἅπαντες οἱ βουλευταὶ καὶ δὲν ἐμεσολάθει ἡ νόσος τοῦ Κομμουνδούρου ὁ Τρικούπης θὰ ἦτο πεσμένος, ἀφοῦ ἦτο ἤδη ξεπεσμένος, τὰ ὄνειρα περὶ κυβερνήσεως διαρκούς διαλελυμένα, καὶ ὁ σίδηρος τῆς πρωθυπουργικῆς δυνάμεως οὐχὶ σίδηρος ἀλλὰ τενεκές. Ὁ θάνατος ἐν τούτοις τοῦ Κομμουνδούρου, ἡ ἔλλειψις ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ἀσυνταξία τῶν κομμάτων, αἱ ἀνακύψασαι φιλοδοξίαι καὶ ἀξιώσεις, ἐνανούρισαν ὀλίγον τὸν κόσμον ὁ δὲ Τρικούπης ἐφαίνετο ὁ μόνος ἴσως ἐπιπλέον ἐν μέσῳ ναυαγῶν, συντριμμάτων καὶ νεκρῶν. Ὅποτε ἤρχισε, μὴ ἐμφανιζομένου σοβαροῦ ἐχθροῦ, ὁ ἴδιος Τρικούπης νὰ τρώγῃ τὸν Τρικούπην, καὶ κομματικῶς ἀκόμη, ἀφοῦ εἶχε πρὸ πολλοῦ καταβροχθίσει ἑαυτὸν καὶ ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς.

Τότε κατήντησε νὰ κινήσῃ τὸν ἡμέτερον ἔλεον καὶ οἱ χθὲς ἔτι σφοδρότεροι ἐχθροί του νὰ γράφωμεν πρὸ μικροῦ ἀκόμη ὑπὲρ αὐτοῦ· διότι δὲν ἠδυνάμεθα πρῶτον νὰ πιστεύσωμεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν ὀφθαλμοὺς ὁρῶντας τὸν Τρικούπην, ἄνδρα τοσοῦτων ἐπαγγελιῶν, τεликаύτης φαινομένης τουλάχιστον ἐμβριθείας, ὀργανισμοῦ τοιοῦτου, πολιτικῆς πείρας τοσαύτης, γνώσεων, ρητορείας, ἀντιλήψεως, τέχνης, δυνάμεως, νὰ καταρρεύσῃ τὸσον ὀγλίγωρα, ὡς νὰ ἦτο ὁ φαινόμενος γοθτικὸς ναὸς ἐκ ναστοχάρτου καὶ ὁ φοβερός ἀθλητῆς· νὰ ἦτο ἐκ κηροῦ ἢ ἐκ χιόνος κατεσκευασμένος. Καὶ ἔπειτα ἐνομίζομεν καὶ νομίζομεν τὴν Ἑλλάδα κατὰ ταύ-

την τὴν πενταετίαν ἔχουσαν ἀνάγκην ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως ἥτις νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διπλοῦ προγράμματος, ὅπερ πρὸ δύο μηνῶν ἐθέσαμεν ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ἑλληνισμοῦ : τὴν Μεταρρυθμίσειν καὶ τὴν Ἑνωσιν. Ἀπελιπισθέντες δὲ ὅτι ἦν ποτε δυνατόν ρουσφετοπατριάρχης ἀποδειχθεὶς ὁ κ. Τρικούπης νὰ ἐκτελέσῃ τὸν πρῶτον ὄρον τοῦ προγράμματος τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**—τὴν ἐσωτερικὴν μεταρρυθμίσειν—περιωρίσθημεν εἰς τὸν δεύτερον ὄρον—τὴν Ἑνωσιν—καὶ εἶπομεν ἂν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς συντάξεως τοῦ τόπου καὶ τὸν ἄλλον ἀγῶνα τῆς ἐθνολογικῆς καλλιέργειας τῆς Μακεδονίας ἀποδειχθῆ ἀντάξις τῶν πόθων τοῦ ἔθνους ὁ κ. Τρικούπης, ἔστω ! τῷ θυσιάζομεν τοὺς φόρους, τὴν πείναν, τὸν δεμάθαν, τοὺς χρυσοκανθάρους, τὴν συναλλαγὴν, καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Καζάζην, ἀρκεῖ νὰ ἀναδειχθῆ ἱκανὸς περὶ τὸν στρατὸν, περὶ τὰ ναυτικὰ, περὶ τὴν Μακεδονίαν.

Ἄλλ' ἡ διάλυσις ὄλων τῶν ναυτικῶν σχολῶν, ἀλλ' ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ προσλήψεως ἐμποροπλοιαρχῶν εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, ἀλλ' ἡ διάλυσις σχεδὸν τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ τὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ πρωτοῦ ναύαγιον τοῦ περὶ μονοστοῦς θητείας νόμου, ἀλλὰ ἡ μικροφιλότιμος καὶ ποταπὴ καὶ γελοία σύγκρουσις του μετὰ τοῦ ὑποστρατήγου Γρίζα, καταλληλοτάτου ἀποδειχθέντος ὡς διοργανωτοῦ τῆς Θεσσαλίας καὶ διοργανωτοῦ στρατοῦ καὶ σώσαντος ἐκ τῶν ἐνόνητων τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ μόνου ἴσως αὐτοῦ ἀποδείξαντος εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι γνωρίζομεν στιβαρᾷ χειρὶ νὰ κυβερνώμεν τὰς προσαρτωμένας ἐπαρχίας, ἀλλ' ἡ ἀναισθησία του ἐν τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι καὶ ἡ νέκρωσις καὶ ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἐπίτηδες ὑποστήριξις τῶν χειροτέρων ὀργάνων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν λαμπροτέρων ἰδεῶν, ταῦτα πάντα κατέδειξαν τὸν ἀνάξιον τῆς μεταρρυθμίσεως κ. Τρικούπην ἀνάξιον σημαιοφόρον καὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἰδέας.

Ἐσχάτως ἐπὶ τέλος ἀνεδείχθη ναυαγὸς καὶ περὶ αὐτὰ τὰ χυδαίωτερα, τὴν συγκράτησιν δηλαδὴ τοῦ κόμματος, τὴν συγκράτησιν τῶν φίλων καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ. Ἔνα μετὰ τὸν ἄλλον ἀπεμάκρυνε τοὺς καλλιτέρους ὁπαδοὺς του καὶ τώρα διατελεῖ χρεωκοπημένος πολιτικῶς, χρεωκοπημένος ἠθικῶς, χρεωκοπημένος κομματικῶς.

Καλεσθάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Διὰ ταῦτα.

ἐπικυροῖ τὴν ἐκλογὴν ὡς πρὸς τὸν Δῆμαρχον, Ἄναγκωρίζει ὡς τοιοῦτον τὸν **Δημήτριον Σ. Σουτσον**,

Ἄκυροῖ τὴν ἐκλογὴν ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς Δημοτικούς Συμβούλους καὶ Παρέδρους.

Ἐίχομεν τόσῃν πεποιθῆσιν περὶ τῆς ἀκυρώσεως τῶν ἐκλογῶν ἐκ μέρους τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ὥστε δὲν ἐνομίσαμεν ἄξιον λόγου οὔτε λέξιν νὰ χαράξωμεν.

Καὶ ὅλον τὸ Δικαστήριον καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Πρόεδρος κ. Βούλγαρης εἶχομεν πεποιθῆσιν ὅτι δὲν ἤθελον ἐπιτρέψει νὰ ἐγκολληθῆ τοιοῦτο στίγμα εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

Παμφηφεί τὸ Δικαστήριον τὴν ἠκύρωσε, ἀφοῦ ἐμφαντικώτατα τὴν ὠνόμασε σαδαναπαλικὴν ἐκλογὴν.

Καὶ τώρα, εἴμεθα ἐλεύθεροι νὰ γράψωμεν ἐν εὐρύτῃ σκέψει περὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Τί παθίνομεν πάλιν, φίλε Κάσκα ὑδροαυτοκράτωρ; Τὸ νερὸ θάλωσε, παραθάλωσε, χωρὶς νὰ βρέξῃ, καὶ ἐκλογὰς δὲν ἔχομεν, διὰ νὰ τὸ ἐκλάβωμεν ὡς ἐκλογικὴν διαδήλωσιν. Τώρα τοὺς μῆνας αὐτοὺς τοὺς ἐπικινδύνους ἔχομεν ἀνάγκην καθαροῦ ἀέρος καὶ καθαροῦ νεροῦ. Προσοχή!

Ἡ Ἀμαλθεία τῆς Σμύρνης δημοσιεύει λαμπρὸν λόγον τοῦ κ. Ὀδ. Ἰαλέμου ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἀρχαίου διαπρεποῦς δημοσιογράφου καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Ἀμαλθείας κ. Σαμμιωτάκη, μόνου ἴσως τοῦ κ. Ἰαλέμου ἐκ τῶν καλῶν, ἀλλὰ πολὺ εὐκόλα λησμονούντων Σμυρναίων, κατανοήσαντος τὸ βῆθος καὶ τὴν ἐννοίαν τοῦ δημοσιογραφικοῦ βίου τοῦ Σαμμιωτάκη, πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ ὁποίου ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν ἐξεδήλωσε δυστυχῶς ἡ κοινωνία τῆς Σμύρνης, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ γεννήσῃ ἐνθουσιασμὸν λύπης. Ὡραία εἶνε ὅσα ὁ φίλος συναδέλφος παρενεῖρεν ἐν τῷ ἐπιταφίῳ του περὶ ἀρετῆς: «ὀρμῶμαι, εἶπεν, ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι πᾶς δημοσιογράφος εἶνε ἐνάρετος, ἢ ἐὰν δὲν εἶνε, πρέπει νὰ γείνη, καὶ ἐὰν δὲν δύναται νὰ τὸ κατορθώσῃ, πρέπει νὰ θραύσῃ τὸν κάλαμόν του».

Ἡ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν συγκοινωνία ὅσῳ πάγει καὶ μακραίνει, πότε μεταβάλλεται ὁ Πειραιεὺς εἰς Καλαμάκι, πότε εἰς Ναύπλιον, καὶ πότε εἰς Γύθειον. Τὰ φύλλα μας διδόμενα εἰς τὰς 4 τὴν προτεραίαν ἐφθάνον εἰς Πειραιᾶ εἰς τὰς 8, ἄλλοτε τῆς ἐπιούσης, καὶ τώρα εἰς τὰς 10 τῆς ἐπιούσης!!

Ὁ κ. Ὀμηρίδης ἤρχισε νὰ κερδίξῃ ἐν Πειραιεὶ καὶ συμπαιθείας ἐκ τῶν ἀντιθέτων αὐτῷ· κατὰ τὴν τελευταίαν γενομένην διαδήλωσιν ἐπὶ τῆ ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς του τὰ ὀλίγα τὰ ὁποῖα προσεφώνησεν ὅτι «τὰ πράγματα θὰ μᾶς ἀποδείξουν ἄξιους τῆς τιμῆς διὰ τῆς ὁποίας μᾶς περιεβάλετε» ἐγέννησεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ κ. Ὀμηρίδης θέλει καταγίνει μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν ἐκείνων ὅσαι ὑπελείφθησαν ἐπὶ ἀρχόντων Μουτζοπούλων, οἵτινες ὅμως τόσα καὶ τόσα ἔργα πρωτίστως ἀνάγκης ἐπραξάν. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἡ εἰς Εὐρώπην περιοδεία τοῦ νέου δημάρχου θέλει ἀποβῆ γόνιμος εἰς τὸ δημαρχικὸν του πνεῦμα, τοῦ ὁποίου

ἡ γονιμότης εἶθε νὰ φανῆ ἐφάμιλλος τῆς ἐκλογικῆς εὐφύας του.

Ἴδου ποῖα φρικτὰ μᾶς γράφουσιν ἐκ Πειραιῶς: «Δὲν πιστεύω ἀπὸ τῆς χθὲς νὰ ἀντάμωσες κανένα ἑλευθεροκοινωνήσαντα ἀπὸ τοῦ λυμνοκαθαρηρίου καὶ νὰ μὴ ἤκουσες τὰ βᾶσανα, τὰ μαριύρια, τὸ γδύσιμο τῆς τσέπης ἀτίνα ὑπέστησαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ νὰ μὴ γράψῃς τὰ δυσωσμότερα ἐξ αὐτῶν ἀνθ.»

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀπνητήσαμεν κανένα, προσκαλοῦμεν τοὺς παθόντας ἀπὸ ὑπαλληλικὴν χολέραν νὰ μᾶς ἀνακαινώσουν πληροφορίας, διὰ νὰ ἴδωμεν πόσοι ἄλλοι πλὴν τοῦ Σακελλαροπούλου θέλουν μουσκέτο ἀπὸ *μαλαρμπάδες*.

Καταχαιρούμεθα τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Πατρῶν. Τὸ ἄθος τῶν δικηγόρων, εἰς ἐκ τῶν πρώτων ἱατρῶν, ὁ εὐποληπτότερος ἔμπορος, εἰς τραπέζιτης ἐπιστήμων ἄμα, καὶ εἰς βουλευτῆς τὸ ἀπαρτίζουσι. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκλεχθῆ καλλίτερον Συμβούλιον. Τὰ αὐτὰ ἔχομεν νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τοῦ Πειραικοῦ Συμβουλίου. Οἱ γνωστότεροι ἐργοστασιάρχαι τὸ ἀπαρτίζουσι. Εἶνε βεβαίως ἐνθαρρυντικὸν σημεῖον ὅλαι αἱ δι' ἀγῶνων κτώμεναι ὑπολήψεις νὰ ἀμοιῶνται διὰ τιμητικῶν αἰρετῶν ἀξιοματῶν.

— Περὶ λιθιάσεως ἢ φαρμάσεως ἐξέδωκε διατριβὴν ἐπὶ διδακτορία ὁ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς καὶ πτυχιούχος φαρμακοποιὸς κ. **Χριστόδουλος Γ. Κουτούζης**. Περὶ τοῦ νέου τούτου καὶ ἄλλοτε ὠμιλήσαμεν ὡς δόντις ἤδη πολλὰ δειγμάτα ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας. Καὶ τὸ νέον αὐτοῦ ἔργον δὲν φαίνεται ἐκ τῶν συνήθων ἀντιγραφῶν, ἀλλὰ προτὶν πολλῆς μελέτης, ἐφ' ᾧ συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ εἰς ἐπιστημονικωτέρους κύκλους.

Ο ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΩΝ ΑΓΩΝ

Ἀπὸ τίνος χρόνου τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν κατέστη ζήτημα τῆς ἡμέρας· ὁ δὲ τύπος ἅπας δὲν ἔπαυσε νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἰδέαν καὶ νὰ πλέκῃ ἐγκώμια ὑπὲρ τῶν φιλοτίμως ἐργαζομένων πρὸς τὸν κοινὸν σκοπὸν τούτου. Ἀλλὰ μολοντί διὰ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἐδόθη ἡ ζωποτέρη καὶ γονιμότερα ὤθησις, νομιζόμεν καθῆκον ἡμῶν ἐπιβαλλόμενον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πλανώμεθα καὶ νὰ μένωμεν εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν μέχρι σήμερον, ἐν τισι φυλακαῖς τελομένων· διότι ταῦτα πρέπει ὁμολογουμένως ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα εὐλοκρνεῖς καὶ ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα τοιοῦτοι, νὰ κυρῶμεν ἐφ' ἡμέρα, οὐδένα χαρακτηριστικὸν ἔχοντα. Ἀκράδαντον δὲ ἔχομεν τὴν πεποιθῆσιν ἡμῶν ὅτι τοιαῦτα ἔργα μόνον διὰ τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας φθάνουσιν εἰς πέρας. Πρέπει δὲ νὰ ἦνε τις πολὺ ἐλαφρὸς, ἂν μὴ ἐντελὸς μωρὸς, θέλων νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ δεῖνα εἰσαγγελεὺς ἢ δικηγόρος ἢ μέλος οἰουδήποτε κενοδόξου συλλόγου ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐργασίαν του σήμερον, ἐν τῇ ὑλικωτέρᾳ ἀτμοσφαιρᾷ, ἐν τῇ ζῶμεν, καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ σχολεῖα τῶν φυλακῶν, νὰ φροντίξῃ δίκην ξενοδόχου, ἢ ἐπιμελητοῦ ἢ καὶ ὑπρέτου βαθυπλοῦτου τίνος οἴκου περὶ τροφῆς καὶ ἐνδυμασίας τῶν φυλακισμένων ἢ ἐργολαβικῶς νὰ συνάπῃ συμφωνίας ξυλουργικῆς, τορνευτικῆς, ραπτικῆς καὶ ὑποδηματοποιίας, τεχνῶν, ὧν σχολαὶ δύνανται νὰ ἰδρυθῶσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ ταῦτα πάντα ἀνευ ὑλικῆς ἀμοιβῆς.

Ἡ βελτίωσις τῶν φυλακῶν δέον νὰ ἐπέλθῃ ριζικῇ· ταύτην

δὲ μόνον ἡ κυβερνήσις εἶνε ὑπόχρεως νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπαύηται εἰς πράξεις ἰδιωτῶν μὴ περιβεβλημένων ἠθικῆν τοῦλάχιστον εὐθύνην. Ἀλλὰ τὴν ριζικὴν βελτίωσιν τῶν φυλακῶν τοῦ δέον νὰ ἀναζητήσωμεν; Εἰς τὴν ἴδρυσιν τοιοῦτων καὶ εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἀμφοτέρω οἱ ὅροι οὕνοι δέον πρωτίστως νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἵνα εὐρεθῶμεν εἰς θέσιν νὰ ἴδωμεν φυλακὰς λειτουργούσας ὡς ἐν ἄλλαις ἐπικρατείαις. Πολλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγένοντο ἀπόπειροι πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ πρώτου ὅρου, ἀλλ' αὐταὶ ἔμειναν ἄγονοι περιορισθεῖσαι μόνον εἰς τὴν χάραξιν ἐνὸς τὸ πολὺ σχεδίου φυλακῶν καὶ οὐδὲν πλέον. Τὸ τελευταῖον τοιοῦτο σχέδιον, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείῳ δέον νὰ τεθῆ ἀμέσως εἰς πραγμάτωσιν ἀφοῦ παρ' ἀρίστων ἀνδρῶν συνετάχθη· ἄπορον δὲ πῶς ἀνεβλήθη ἢ ἐναρξῆς τοῦ ἔργου τούτου. Τὸ ὑπουργεῖον σπουδάσας καλῶς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν φυλακῶν δέον νὰ μὴ φεῖδῃται χρημάτων προκειμένου περὶ αὐτῶν, ἀφοῦ εἶδεν ὅτι καὶ αἱ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτῶν ἐνεργεῖαι τοῦ συλλόγου «Παρασσοῦ» προσέκρουσαν ὡς τόσων ἄλλων προηγηθειῶν. Μολοντί δὲ πρώτοι διὰ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἐχαιρητήσαμεν τὴν σύστασιν τῆς ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν ἐπιτροπῆς τοῦ συλλόγου «Παρασσοῦ», θλιβόμεθα ἤδη ἀνακινούντες ὅτι αὕτη ἀπέτυχεν ἀνεπιτυχῶς.

Ἐπαυσε δὲ ὡς ἦν ἐπόμενον καὶ ἡ ἐν αὐταῖς διδασκαλία καὶ τὸ συστάειον καὶ πᾶσαι αἱ μίλις συστηθεῖσαι ἐργασίαι. Ποῦ δὲ δέον νὰ ἀποδώσωμεν τὸ αἶτιον τῆς ἀποτυχίας τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως; Εἰς τὴν ἑλλειψιν καταλλήλων φυλακῶν καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ. Ἐν ὅσῳ οἱ ὅροι οὗτοι δὲν ἐκπληρωθῶσιν, αἱ φυλακαὶ θὰ μένωσιν εἰς τὴν ἀγρίαν κατὰστασιν ἐν τῇ ἤδη εἰσέτι εὐρίσκονται· βεβαίως δὲ σήμερον ἀληθῶς θεωρεῖται ὅτι οὐδεμία ἐπιτροπὴ συλλόγου τίνος ἢ ἀνωμόμου ἐταιρίας (τῶν φυλακῶν) θὰ κατορθώσῃ ποτὲ τὴν βελτίωσιν τῶν φυλακῶν· αὐταὶ τούναντιον, καθ' ἡμᾶς, βλάπτουσι τὰς φυλακὰς καὶ οὐδὲν ὑπηρετοῦσι, διότι γίνονται αἰτία νὰ ἐπαναπαύηται ἡ ἐκάστοτε κυβερνήσις εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν κατὰ καιροὺς διαδεχομένων ἐπιτροπῶν πρὸς βελτίωσιν δῆθεν τῶν φυλακῶν. Αἱ ἐπιτροπαὶ, καίτοι αἱ πλείσται ὑπὸ δραστηριωτάτων καὶ ἐμπείρων ἀνδρῶν συνεκροτούντο, οὐχ ἥττον πᾶσαι ἀπέτυχον. Ἀπέτυχον δὲ διότι ἔλειπεν ἐξ αὐτῶν ἡ εὐθύνη δι' ἧς οἱ κυβερνητικοὶ ἄνδρες περιβάλλονται, ἀναλαμβάνοντες κυβερνητικὰ μέτρα. Ἡ ἑλλειψὶς εὐθύνης ἐν τῷ ἐνεργεῖν, αἱ ἀντιζηλῖαι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπιτροπῶν, ὁ μετ' ὀλίγον κόρος πρὸς τὴν ἐργασίαν ἐνεκα ἐλλείψεως ἀμοιβῆς τάχιστα παραλύουσι τὰς συνεδριάσεις τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐπὶ τέλους σβέννυνται αὐταὶ ἐν τῇ ἐναρξεί· ἐτι τοῦ ἔργου καθ' ὅλου.

Περίεργος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Φάληρον.— **Λεπλεμπιτζῆς.**— **Λαχεῖον.**— **Λωποδύται.**— **Πυροτεχνήματα.**— **Κτλ. κτλ.**

Ἡ μεταξὺ τῶν δύο σιδηροδρόμων μονομαχία ἀπὸ πρῶτης εἶχε κηρυχθῆ μέχρις ἐξοντώσεως. Μηχαναῖς λοιπὸν ὁ ἕνας, μηχαναῖς καὶ ὁ ἄλλος, βαγόνια αὐτὸς ἀπὸ δῶ, βαγόνια καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ ἐκεῖ, κόσμος εἰς τὴν πλατείαν τῶν ἀνακτόρων καὶ εἰς τὴν πλατείαν τοῦ ἁγίου Σωτήρου. Ἐπὶ δὲ τὰ ἄλλεπάλληλα σφυρίγματα τῶν δύο μονομάχων, οἱ εἰδημο-

νέστεροι διέγνωσαν τὰς σκαιὰς φράσεις **ἄτιμος συκοφάντης!**

Ὁ βελγικὸς ἀτμοσιδηροδρόμος ἀνεδοκατέβαινε καταθυμωμένος τὴν παρὰ τὴν πύλιν τοῦ Ἀδριανοῦ ἀνωφέρειάν του, ὁ ἰδικὸς μας τούναντιον ψύχραιμος καὶ σχεδὸν μελαγχολικὸν ἔκαμνε τὰ ταξιδιά του. *Μάρτυρες* τῆς φοβερᾶς αὐτῆς μονομαχίας διωρίσθησαν πολλοὶ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγνώσθησεν δύο γυναῖκες λειποθυμήσασαι, ἕνας ἐπιβάτης καταρακουλίας ἀπὸ τὸν ἀτμοσιδηροδρόμον καὶ μείνας ἀναίσθητος ἐπὶ πολλὴν ὥραν, μερικὰ παιδάκια τσαλαπατηθέντα, κάποια ἐγκυος κυρία ἀποβαλοῦσα κτλ.

Ὁ Φάληρος ἀπὸ τῆς πέμπτης ἤδη ὥρας μ. μ. ἦτο κατὰ μέρος κόσμου· κόσμου ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, κόσμου ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, κόσμου ἀπὸ τὰ περίχωρα καὶ κόσμου ἀπὸ τὰ ὄρμουντα παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ πλοῖα. Ἐφραντάζεσο ὄλην ἐκείνην τὴν πληθύν συρρέουσασαν ἐκεῖ ὡς εἰς πανηγύρι. Τὸ παλαιὸν Φάληρον ἀκόμη εὐρίσκειτο εἰς διηκετὴ ἀνταλλαγὴν τῶν ἀνθρώπων του μὲ τοὺς πανηγυριστὰς τοῦ νέου Φαλήρου.

Ὁλη ἡ κατὰ μήκος τῶν δύο Φαλήρων ἀμμοῦδιᾶ εἶχε κλυθῆ κατὰ γράμμα ἀπὸ μικρὰ μικρὰ μπουλουκία πέρονοντα εἰς τὰ γαλάζια ἐκεῖνα κύματα τὸ λουτρό των. Ἦτο ἡ λεγομένη πτωχολογιά, ἡ ὁποία μὴ ἔχουσα εἰσοδὸν εἰς τὰ προνομιοῦχα λουτρά, καταφεύγει εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν διὰ νὰ ἔγῃ αὐριὸν τὸ δικαίωμα νὰ λέγῃ εἰς τοὺς προνομιοῦχους — **ἀνοιχτά!** — Δὲν ἦσαν δὲ μόνον ὠρισμένα πρόσωπα ἢ διακεκριμένα — πατήρ, μήτηρ, μοναχογιῆς, φιλάσθενη κόρη κτλ. — οἰκογενεῖας ἀτίνα ἐλούοντο ἐκεῖ κατὰ Ὀλόκληρος ἡ οἰκογένεια μὴ ἀφίνουσα σχεδὸν ὀπισθέντης οὔτε τὴν θύραν τοῦ οἴκου τῆς, οὔτε τὸν οἶκόν τῆς αὐτῶν, ἤρχετο νὰ κολυμβήσῃ.

Καὶ ἐβλεπεσ ἀναμιξ ἐν ἀφελείᾳ καὶ ἀγνόητι πρωτοπλάστῳν, ἀνδρας, γυναῖκας, παιδία, ἄλογα, σκυλιὰ, κάρρα, γάτους καὶ ὄρνιθας ἐπιπλευσῶσας εἰς τὴν ἀπέραντον ἐκείνην θάλασσαν, καὶ ἄλλους παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς ἐνδυομένουσ ὑπὸ αὐτοσχεδίων τσαντέρι, ἄλλους ὑποτρέμοντας εἰς τὸ δροσερὸν φύσημα τοῦ μπάτη, ἄλλους φαγοποτούντας μετὰ τὸ λουτρόν μακαρίως, πολλοὺς ἀμμοβολομένους καὶ ἄλλους χιλια διὰ ἄλλα χαριέστατα διαπραττομένους. — Ὅνοι δὲ ἀγρόπων παρέκει, ὡς ἀστυνιμικοὶ κλητῆρες φρουροῦντες.... ἐπώλου ἀδιάκοπα τὰ ὄπωρικά των.

Περὶ τὴν ἐσπέραν ὅλαι αἱ αὐταὶ αἱ μεμερισμένοι πληθύες συνεσωρεύθησαν εἰς τὸ Νέον Φάληρον ὅπου μετὰ τὴν πρώτην πράξιν τοῦ **Λεπλεμπιτζῆ** ἐπρόκειτο νὰ ἐκκυμένῃ τὸ λαχεῖον.

Τὸ καρδιοχτύπι καὶ πάλιν δὲν περιγράφεται.
— Νὰ μοῦ ἴπερτε ἐμένα τὸ ρολόγι!
— Ἐγὼ ἐπροτιμοῦσα τὸ τραπέζι.
— Χάρισμά σου! φθάνει νὰ πῶσῃ σέ μένα τὸ ρεβόλβερ!...
Ἦσαν αἱ κυρίως ὑποψυθιζόμεναι φράσεις, διὰ τοῦ χιλιοστόμου πληθῶνους τὸ ὅποιον ὄλο προσεδόκα τὰ τρία ἐκεῖνα χαρίσματα τῆς τύχης ἐξ ὧν μόνον τὸ τραπέζι ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ. . . . δῶδεκα στομάχους.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ οἱ λωποδύται ὑπὸ τὴν ἀγρίαν ἐπιβλεψὶν καὶ διαγνώσιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐξεκύβευον τὸ ἰδι-

κόν τους λαχείων' και ἐνφ' ἀφ' ἐνός ἐξήγαγον τοὺς ἀριθμοὺς οἱ λαχειοῦπάλληλοι ἀπὸ τῆς κληρωτίδος, ἀφ' ἐτέρου ἐκεῖνοι ἐξήγαγον ἐπιτηδεῖως διάφορα ἀντικείμενα ἀπὸ τῆς τσέπης τῶν ἀναμενόντων χαχικῶς τὴν εὐνοίαν τῆς τύχης. — Ρωλόγι λοιπὸν ἀπὸ ἐδῶ, ρωλόγι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ. Ρεβόλβερ ἀφ' ἐνός οὗτοι, πορτογάλι ἀφ' ἐτέρου ἐκεῖνοι, τραπέζι γιὰ δώδεκα πιάτα οἱ μὲν, δώδεκα πιάτα χωρὶς τραπέζι οἱ δὲ κτλ. κτλ.

Τελευταῖον ἦλθεν ἡ σειρά τῶν ἀεροστάτων. Τὸ πλῆθος ἐννοεῖται προσεπικνώθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνυψώσεώς των. Ἦρχισαν λοιπὸν τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἀνερχόμενα εἰς σχῆμα μικροῦ Βωδὲ μὲ χρώματα ποικίλα καὶ μὲ μία ρακέτα ἕκαστον εἰς τὸ κάτω μέρος, ἡ ὁποία ἐκρηγνυμένη εἰς τὸ ὕψος, ὡθεῖ τὸ ἀερόστατον μετὰ σφοδρότητος, καθὼς σκύλος εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ὁποίου προσδένουσι τεκεκὲ καὶ τὸν ἀφίουν.

Τὰ πυροτεχνήματα εἶχον στηθῆ ἐπὶ τῆς μικρᾶς ξυλίνης προκυμαίης· ἐκάησαν δὲ ὅλα ἐν τῷ μέσῳ ζητωκραυγῶν, χειροκροτημάτων καὶ ἀλλαλαγῶν τοῦ πλῆθους καὶ ἐν συμπτωματικῇ βεβαίῳ ἀδελφότητι διαιτόντων τινων ἀστέρων διασχίζόντων ταύτοχρόνως τὸ στερέωμα.

Σύσσωμον ἐπὶ τέλους τὸ πλῆθος εἰσώρμησεν εἰς τὸ θέατρον, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν οἱ λεπλεμπιτζίδες ἐψάλλον τὸ περιπαθὲς σαμπαὶ των τῇ αὐτομάτῳ ἀκολουθίᾳ τῆς ἐρχήστρας καὶ τῇ ὁμοφώνῳ ἐν χορῶ συμφωνίᾳ ὄλων τῶν θεατριζομένων, οἵτινες ἐκράτουν τὸ ἴσο, ἐνφ' οἱ λεπλεμπιτζίδες ἐβροντοκτύπων τὰ κόσκινά των.

Μιάγκας.

ΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Νεώτατα πάλιν ἐκ Θεσσαλονίκης μᾶς γράφουσι τάδε :

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 525)

Ἄπο ἐνός ἤδη τετάρτου τῆς ὥρας ἦν ἔτοιμος καὶ ἀνέμενε, τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔχων προσηλωμένους ἀπέναντί του εἰς παραθύρον τι, ὅπου ἡ θελκτικὴ μορφή τῆς Ἐρριέττης θὰ εἶχε πολλάκις φανῆ.

Τέλος ὑπηρετῆς ἐλθὼν εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ κ. Λαγγάρδ ἤδυνατο νὰ τὸν δεχθῆ.

— Ποῦ θὰ τὸν εὔρω; ἠρώτησεν.

— Ὁ κ. Λαγγάρδ εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ὁ Λυκογιάννης; ἐξῆλθε τοῦ δωματίου διὰ μικρᾶς πλαγίας θύρας, διήλθε δωματίον, ὅπερ ἦν μικρὰ τις αἴθουσα καὶ μελετητήριον, ἦνοιξε δευτέραν θύραν καὶ εὐρέθη ἀπέναντι τοῦ προστάτου του, ὅστις ἀνέμενε αὐτὸν ὀρθὸς μ' ἐσταυρωμένας χεῖρας.

— ὦ! κύριε, κύριε! εἶπε λίαν συγκινημένος.

Οἱ Βούλγαροι τρέχουν διὰ τὴν ἀγορὰν γηπέδου πρὸς ἀνδροσυν Σχολεῖου, ἐνοικιάζουσι δὲ ἄλλην εὐρύχωρον καὶ πολυώροφον οἰκίαν διὰ τὸν χειμῶνα, διότι οἱ μέλλοντες ὑπότροφοι θὰ ἀναδιδασθῶσιν ἀνω τῶν 300! Ἔρχονται, ἔρχονται ἐκ διαφόρων μερῶν, Βουλγαρικαὶ οἰκογένειαι, ἄνδρες, παιδιὰ, καὶ ὅλοι τοποθετοῦνται, ἵνα σχηματίσωσι σπουδαίαν ἀποικίαν. Καταγίνονται νὰ ἐκδώσουν καὶ ἰδίαν ἐφημερίδα· μέριμνα περὶ τῶν ὄλων, ἀγωνία γενικὴ, οἷα ἐπεκράτησέ ποτε μεταξὺ Ἰταλῶν καὶ Οὐγγῶν, πρὶν ἀποκατασταθῶσιν ἀκόμη ἐθνικῶς. Τοῦ Ρουμάνου προξένου ἀσθενοῦντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐργάζεται ὡς δέκα ἴδιοί μας. Εὐρίσκειται εἰς θερμὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ ἐν Βιτωλίοις Ρουμάνου προξένου, εἰς δὲ ἡ ὕ. Πύλη διστάζει νὰ ἐκδώσῃ τὰ ἐκτελεστήρια· ἀλλὰ καὶ ἡ Ρουμανία τὰ ἴδια ἀνταποδίδει, μὴ ἀναγνωρίζουσα τὸν ἐν Κωνσταντίνῳ ὀθωμανὸν πρόξενον. Τί δ' ἐπραξεν ὁ Τρικοῦπης περιστοιχούμενος ἀπὸ τόσους μπόδ ὄντα. Λαρῆ ὄντα μασηθῆς, προξένους εἰς πόλεις τῆς Μακεδονίας, εἰς οὓς ὀρνεῖται διαπιστευτήρια ἢ τουρκικὴ κυβέρνησις;

Μνημονεύω πάντοτε Ρώσους, Βουλγάρους, Ρουμάνους, διότι αὐτοὶ θερίζουν ὅ,τι ἐσπείραν. Σεῖς δὲ οὔτε χρέμα δαπανάτε, οὔτε ὄργανα ἐκλέγετε. Μὴ νομίζετε ὅτι ὁ Γυμνασιάρχης μᾶς ἐδῶ εἶνε τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς; μὴ εἶνε καλὸς ἀρχαιολόγος, ἀλλὰ τοιούτων ἔχει ἀνάγκη ἡ Μακεδονία ἢ ἀνθρώπων πυρῶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ; Τί δυστύχημα νὰ στερεῖται διδασκάλων ἢ Ἑλλᾶς; Καὶ πῶς νὰ ἔχωμεν τοιούτους, ὅταν οἱ πλείστοι τούτων τὸν χρόνον τῆς ἐκπαιδεύσεώς των διαιτῶνται ἐν τρώγλαις κακῶς κἀκίστα, οὐδέποτε βλέποντες οὔτε κόσμον, ἀλλ' οὔτε τροφὴν καθαρὰν; Ἄξεστοι οἱ πολλοὶ ἐκ γενετῆς, μὲ τὰς ποταπὰς ἐπιετα ἀναμνήσεις των, ναυαγοῦσιν ἐν πάσῃ ἀποστολῇ ὑψηλοτέρᾳ τοῦ λιγδιασμένου γιακά των; Μᾶς ἐπραγν τὰ νομικὰ, μᾶς ἀτίμασεν ἢ ἐπιστήμη τοῦ ψεύδους, καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν, τὴν φιλολογίαν, τὰ ἀ-

Καὶ μετὰ σεβασμοῦ, τὴν χεῖρα ἔχων ἐπὶ τῆς καρδίας, τὴν εὐτυχίαν δὲ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, προῦχόμενος.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἦτο καὶ αὐτὸς προδήλως συγκινημένος· εἶχε τὰ δάκρυα ὑπὸ τὰς βλεφαρίδας καὶ περιέβαλε τὸν Λυκογιάννην διὰ βλεμματός ἀρρήτου τρυφερότητος.

— Φίλε μου! εἶπε διὰ φωνῆς τρεμούσης.

Καὶ λαβὼν διὰ τῶν χειρῶν τὴν κεφαλὴν τοῦ προστατευομένου του ἠσπάσθη αὐτὴν εἰς τὸ μέτωπον. Ὁ Λυκογιάννης καὶ αὐτὸς κατησπάσθη τὰς παρειὰς του.

Ἐκάθισεν ἐπὶ ἀνακλίντρου, τοῦ κ. Λαγγάρδ κρατοῦντος τὴν χεῖρα τοῦ νεανίου.

— Ἰωάννη, εἶπεν ὁ προστάτης μετὰ ἱκανῶς μακρᾶν σιωπῆν, εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ σᾶς· ἀνταπεκρίθητε ὅπως ἐπεθύμουν εἰς ὅ,τι ἠλιζὼν καὶ λογιζομαι εὐτυχῆς ἀναγνωρίζων τοῦτο· πάντοτε σᾶς εὐρον ἄξιον τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον μοὶ ἐνεπνεύσατε ὅτε ἐγκαταλειμμένος, ἀπόκληρος, ἀθλιος, διήγαγε ἀγριοὺς ἐντὸς τοῦ δάσους βίον.

— Ἦδυνάμην, κύριε, νὰ πράξω ὀλιγώτερα, ὅπως ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς ἐκεῖνον, ὅστις μ' ἐξήγαγεν ἐκ τῆς καταπτώσεώς μου; Ἄ! ἐπεθύμουν πολὺ περισσότερα νὰ ἠδυνάμην νὰ πράξω.

— Δὲν δύναται τις νὰ ζητήσῃ παρὰ τινος ὅ,τι ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Εἰργάσθητε, ἐσπουδάσατε μογθῆσαντες ὅσον εἶδει καὶ ἐμάθετε. Βεβαίως ὑπάρχει τι τὸ ἐλλείπον ἐν τῇ ἀγωγῇ σας καὶ πολὺ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει σας

λθθῆ γράμματα, τὸν ἐνθουσιασμὸν, ῥίπτομεν τὰ περιττώματα τοῦ αἵματος, τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν νεύρων. Καὶ αὐτὰ τιτλοφοροῦμεν καὶ βαπτίζομεν δασκάλους!

Ἐν Ρουμανίᾳ ὅμως, ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐν Σερβίᾳ οἱ πολιτικοὶ γίνονται διδάσκαλοι, καθηγηταί, συγγραφεῖς. Δουλεῖται πρὸ τοῦ ξίφους ἢ γνῶσις, ὡς ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν σκυλολόγων τῶν ἀλιτρίων!

Ἐὰν ἰδῆτε τὰ ρουμανικὰ φύλλα, θὰ τὰ εὕρητε πλημμυρισμένα ἀπὸ εἰδήσεις, ἀρθρα, μελέτας, φιλολογίαν, δημῶδη ποίησιν καὶ μυθολογίαν ἀκόμη περὶ Μακεδονίας. Ὁ Θεὸς γνωρίζει τί κατάραι, τί πατσαβουργιάσματα, τί ἀπογοητεύσεις τρώγει τὸ ταλαίπωρον «Μὴ Χάνεσαι», διότι ἀπαξ τοῦ μνήος γράφει κατὰ τι περὶ Μακεδονίας! Ὁ Ἑβραῖος ἱστορικός Βενιαμὴν καὶ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς Μακεδονίας, ἥτοι ἡ ἐν ἀγωνίᾳ ἀμυχανία τῆς χρησιμεύουσιν ὡς βάσις ἱστορικῶν περὶ Μακεδονίας μελετῶν ἐν τῷ ρουμανικῷ τύπῳ. Εὐγνωμοσύνη ἰδίως θερμὰ τοιζόνται πρὸς τὸν Βρατιάνον, ὃν ἀνακηρύττουσι μέγαν πολιτικόν, διότι παρέσχεν ὅλα τὰ μέσα εἰς τοὺς Ρουμάνους λαοὺς νὰ μελετήσουν τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἰδίᾳ τὴν Μακεδονίαν, ὥστε οἱ πολιτικοὶ ἐν γνῶσει νὰ ἐργάζωνται.

Παντοῦ τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐξωτερικῶν λαμβάνουσι τὰ κυριώτερα φύλλα, ἔχουσι δὲ ἐπὶ τούτῳ μεταφραστάς, ὥστε αἱ κυβερνήσεις νὰ λαμβάνουσι γνῶσιν τῶν γραφομένων ἐν χώραις ἰδίως ἀντιζήλων. Μετάβητε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Τρικοῦπη καὶ θέλετε εὐρεῖ λαγαριασμοὺς ψήφων καὶ συναλλαγῶν. Ὁ Πασχίδης ἐπὶ εἰκοσι πέντε ἔτη ἐπάλασεν ἐν Ρουμανίᾳ ὡς ἀθλητῆς καὶ τώρα ψοφᾷ τῆς πείνας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ ἄλλα τόσα, ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμὸς.

Ο ΠΡΩΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΚΑΙ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Μετὰ τὴν κάθοδον τοῦ κύρ Ἀποστόλη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ

ἀλλὰ ταῦτα θὰ τὰ ἀποκτήσετε βαθμηδὸν καὶ διαδοχικῶς. Ἐνώπιόν σας ὁ ὀρίζων ἐπεκτείνεται, ἔχετε τὸ μέλλον!

Ἰωάννη, ἀπεβάλετε τὸ ἀγριὸν περίβλημα, ἐξήκολούθησεν ὁ κ. Λαγγάρδ προσβλέπων θεωπευτικῶς· ἐκ τοῦ Λυκογιάννη δὲν μένει πλέον οὐδὲν ἄλλο ἢ τὰ ἀγαθὰ καὶ εὐγενῆ αἰσθηματά, ἅτινα πάντοτε ὑπῆρξαν εἰς αὐτὸν· τέλος, φίλε μου, κατέστητε ὅ,τι ἤθελον νὰ καταστήτε, ἀνθρώπος!... Ἄ! Πιστεύσατέ το καὶ μὴ λησμονήσητε αὐτὸ ποτὲ, ἰδοὺ ἡ πρώτη καὶ ἡ καλλιτέρα ἀμοιβὴ δι' ὅ,τι ἔσχετε τὸ εὐτύχημα νὰ πράξω διὰ σᾶς.

Ὁ Ἰωάννης ὑπεκλίθη καὶ προσεκόλλησε τὰ χεῖλη του ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ εὐεργέτου του.

— Μὲ ἀγαπάτε πολὺ, δὲν ἔχει οὕτω, φίλε μου; εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Ὁ Ἰωάννης ἠνωρθῶθη τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων φωτεινοὺς, τὸ μέτωπον ἀκτινοβολοῦν.

— ὦ! ναί, σᾶς ἀγαπῶ, ἀπῆντισε, σᾶς ἀγαπῶ ὡς ἡ δεσποινίς; Ἐρριέττη ἀγαπᾷ τὸν πατέρα της!

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐμειδίασε μειδιᾶμα ἀπάτου ἀγαθότητος. Μετὰ βραχείαν σιωπὴν ἐπανάλαβεν:

— Ἰωάννη, μετὰ τρεῖς ἡμέρας μέλλετε νὰ ἀναχωρήσητε ἀπὸ τὸ Ἐπινάλ.

Ὁ νεανίας ἐποίησε κίνημα ἐκπλήξεως.

— Σᾶς φέρω εἰς Παρισίους.

— Εἰς Παρισίους! ἐπεφώνησεν ὁ Ἰωάννης.

Ἀποστολίδων, ὅστις ἐπλημμύρισε τὸν τόπον μας μὲ ρουσφέτια, καὶ χρηματικὰ ἐντάλματα, καὶ ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν ἐν μικροτέρῳ κύκλῳ τὴν διαδόχον συναλλαγὴν, ἐλπίσαμεν ἐπὶ τέλους ὅτι θὰ περιορίζετο κάπως ὁ πρωθυπουργὸς ὑπὸ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, μὴ τὴν καλὴν διάθεσιν, ἣν εἶχεν διὰ τὸν ὑποψήφιόν του Παπαδόπουλον. Πλὴν δυστυχῶς, ὅπως πρὸ, οὕτω καὶ κατ' αὐτὴν ἐτι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἡ κυβέρνησις διεδραμάτισεν διὰ τῶν ὀργάνων τῆς πρόσωπον ἡκίστα ἠθικόν, διότι δὲν ἔμεινε οὐδὲν μέσον διασφορᾶς, οὐδὲν μέσον πίεσεως, ὅπερ νὰ μὴ ἐτέθη παρ' αὐτῆς εἰς ἐνέργειαν. Εἰς οἰανδήποτε ἐποχὴν καὶ ἂν ἀνατρέξωμεν, δὲν εὐρίσκομεν ἐκλογὰς ὁμοίας τῆς προηγουμένης, διότι καὶ αἱ διασημότεραι ἐκλογαὶ ἐπὶ κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεσιν ὡχρίωσι πρὸ ταύτης, ἣν δὲν δεικρνε μόνον ἡ τῆρας ὅπως ἐκείνας, ἀλλὰ καὶ ἐξώνησις τῶν συνειδήσεων καὶ ἡ διαρπαγὴ τοῦ δημοπλοῦτος.

Ἦθελεν ὁ πρωθυπουργὸς μας ὁ ἐκλεκτός του νὰ γίνῃ ἐκλεκτός καὶ τοῦ δήμου Μεσολογγίου, καὶ ἐπειδὴ ὁ δῆμος δὲν ἤθελε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν πρωθυπουργόν, οὕτως ἔτιπενεσε νὰ ἐρωτήσῃ τί ἄ.ἔ.λο θέλει αὐτὸς ὁ κακομαθημένος δῆμος. Καὶ εἶπεν ἐν πρώτοις θέλομεν τοὺς ἐντοπίους ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας, καὶ τάχιστα ἀπὸ πάσης ἑλληνίδος γῆς ἔσφεν ἐνταῦθα 50 τοιούτους, μετ' αὐτῶν δὲ συναπέστειλε καὶ ὅσα ρουσφέτια εἶχεν ἀφῆσει ὁ θεῖος Ἀποστόλης· ἀλλ' ἡ ἀφίξις τῶν στρατιωτῶν ὑπαλλήλων ἐπλοῦτιζε μὲν μὲ ἰσάριθμα σφαιρίδια τὸ λευκὸν σακκίδιον τῆς κλήψης τοῦ πρωθυπουργικοῦ ὑποψηφίου, κατ' οὐδὲν ὅμως ὠφέλει τῆς μαύρας παραδοσιακούλης τῶν συμπολιτῶν τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐζητήθη τηλεγραφικῶς ἡ ἀνάκλησις τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν διαρπαστῶν τῶν αὐτοπήκτων ἀλάτων, φοβεροῦ Λαμπροπούλου, ὅπερ καὶ ἐπέτυχον παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ λαβόντες ὡς ἀντάλλαγμα τῆς διαρπαγῆς

— Μάλιστα. Διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι ὠφέλιμον νὰ γνωρίζετε, πρέπει νὰ ἐλθῆτε νὰ κατοικήσητε εἰς Παρισίους, πλησίον μου. Ἐπειδὴ ἠξέσρω ὅτι ἀγαπάτε τὸν διδάσκαλόν σας κ. Ποπινῶ, θὰ σᾶς ἀκολουθήσῃ. Ἐπὶ τινα ἀκόμη χρόνον, ὁ βίος σας θὰ εἶναι σχεδὸν ὁ αὐτός, θὰ ἐξακολουθήτε ἐργαζόμενοι, διδασκόμενοι· ὅπως καὶ ἐνταῦθα, θὰ ἔχητε διδασκάλους οἵτινες θὰ συμπληρώσωσιν ὅσον εἶναι δυνατόν καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀφοσιώσεως τὸ ἔργον τῶν πρώτων.

— Τὸ πρόσωπον τοῦ νεανίου κατέστη αἴφνης ὀλιβερὸν καὶ παρετήρει τὸν κύριον Λαγγάρδ μετὰ τινος ἀνησυχίας.

— Μαντεύω, Ἰωάννη, τὴν σκέψιν σας· ἐρωτᾶτε καθ' ἐαυτὸν ἐὰν ἡ δεσποινίς Ἐρριέττη καὶ ἡ μήτηρ της μέλλουσιν ὡσαύτως νὰ ἐλθωσιν εἰς Παρισίους. Ὅχι, φίλε μου, τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ὀφείλετε νὰ ἀποχωρισθῆτε τῆς Ἐρριέττης.

Ὁ δυστυχῆς Ἰωάννης ἀνεστέναξε καὶ κατεβίβασε τὴν κεφαλὴν.

— Τὸ γνωρίζετε, φίλε μου, ἐξήκολούθησεν ὁ κύριος Λαγγάρδ, κατὰ παράκλησίν μου, ἐξ ἀφοσιώσεως καὶ ἐξ εὐγνωμοσύνης ἢ δεσποινίς Ἐρριέττη καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἤλθον νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐδῶ πλησίον σας, ὅπως ἐνηαρρῶνωσι τὰς πρώτας προσπάθειάς σας καὶ καταστήσωσι τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν σπουδὴν σας ὀλιγώτερον ἐπιμόχθους. Ἦ δεσποινίς Ἐρριέττη σᾶς ὀφείλει τὴν ζωὴν, τῇ ὀφείλετε ὡ-

ταύτης του δημοσίου πλούτου, τὰς πολυτίμους ψήφους τῶν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου των Παπαδοπούλου. Ἐκτός δὲ τούτων ὑπῆρχον καὶ ἄνθρωποι μὴ δυνάμενοι νὰ κλέψωσιν ἄλλᾳ, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐσκέρθη ἐν τῇ ἀκρᾷ φιλανθρωπία του καὶ τῇ ὑπὲρ τοῦ Παπαδοπούλου μερίμῃ του ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς ὁδύνης καὶ τῶν μαρτυριῶν ἐπρεπε νὰ παράσχη εἰς αὐτοὺς ὀλίγο ψωμί, καὶ οὕτω ἐκδίδει χρηματικὰ ἐντάλματα ἀξίας πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες διανεμήθησαν εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας, ἐξαναγκασθεῖσας οὕτω νὰ δώσωσιν ὡς ἀντάλλαγμα τὴν ψῆφόν των. — Χάριν δὲ τῷ ἱεροῦ καὶ μεγάλου σκοποῦ, νὰ ἐπιτύχη δηλ. ἕνας δῆμαρχος τοῦ πρωθυπουργοῦ, δὲν ἐσῆμαινε τίποτε νὰ διαπομπευθῆ καὶ αὐτὴ ἡ δικαιοσύνη, καὶ οὕτω ἀφῆθησαν ἐλευθεροὶ πολλοὶ κατάδικοι, καὶ μετὰ θλίψεως εἶδόμεν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ πλημμελειοδικείου ἕκ τῶν ἐν τῷ πινακίῳ 40 ὑποθέσεων νὰ συζητηθῶσιν μόνον 10, ἀποσυρθεῖσάν τῶν λοιπῶν ὑπὸ τῆς εἰσαγγελίας. — Ἰσως ὅλα ταῦτα δὲν ἤρκεσαν νὰ μεταβάλλωσι τὸ φρόνημα τῶν ἐκλογέων, οἵτινες ἀπήρτισαν τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ πλειοψηφίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐτέθη εἰς κίνησιν καὶ ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία, ἥτις ἐνῶ κατὰ τὸν νόμον ὄφειλεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς νὰ μένῃ ἐν τῇ δημοτικῇ καταστάματι, τούναντιόν περὶφερέτο ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπιδεικτικώτατα ψυροθηρούσα ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργικοῦ ὑποψηφίου ἀνηγγέλθη τοῦτο εἰς τὸν κ. δικαστικὸν ἀντιπρόσωπον, ὅστις καὶ ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του. Ἐπίσης δὲ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐν οἷς ἀναφέρομεν τὸν ἱατρὸν Καζάλην, ἐξέρχοντο τοῦ τόπου τῆς ψυροφορίας καὶ σκανδαλωδῶς ἐψυροθήρουν, ἐδέχθη δὲ νὰ παρεμβῆ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἵνα μὴ μὴ μὴ οἱ κύριοι οὗτοι ἐν ἡ θέσει ἑταξέν αὐτούς ὁ νόμος. — Καὶ ἂν ἡ ἐνέργεια τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐσταμάτα ἕως ἐδῶ — ὑπομονή!

Ἄλλ' οὗτος βλέπων βέβαιον τὸ κατ' αὐτοῦ κτύπημα

σαυτῶς πολλά· διὰ τῆς εὐεργετικῆς δὲ ἐπιρροῆς τῆς κατ' ὁρῶσας τὸσον ὀλίγηρα τὴν μεταβολὴν αὐτῆς· ἡ μεταμόρφωσις σας εἶναι ἔργον τῆς χωρὶς νὰ ἔχητε οὐδεμίαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν, αὕτη ἐπράξε διὰ σας περισσώτερα ἢ οἱ διδάσκαλοι σας. Οὗτοι ἀνέπτυξαν τὴν διανοίαν σας, ἐκαλλιέργησαν τὸ πνευμά σας· ἡ Ἐρριέττη ὅμως ἐνίκησε τὴν ἀγριότητα, ἐπράυνε τὸ ἦθος σας, ἀνοίξε τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν σας. Ὅ,τι ἐζήτησα νὰ πράξῃ διὰ σας, τὸ ἐπράξε. Τὸ ἔργον τῆς ἐπερατώθη.

Ἐλα, μὴ κάμνετε ἔτσι. Καλά. Κλαίετε, διατί; Ἄ! ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς Ἐρριέττης σας προξενεὶ λύπην! . . . Μήπως δὲν θὰ ἦμαι πλησίον σας ἐγὼ, τὸν ὁποῖον ἀγαπάτε, ὅπως ἡ Ἐρριέττη ἀγαπᾷ τὴν μητέρα τῆς;

Παιδίον! μέγα παιδίον! Προσπάθησατε λοιπὸν νὰ καταλάβετε ὅτι ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχουν πράγματα ἀναγκαῖα. Τὴν ἀγαπάτε, συνειθίσσατε νὰ τὴν βλέπετε καθ' ἑκάστην καὶ νομίζετε ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις σας εἶνε ἀπώλεια διὰ πάντο. Ὅχι, φίλε μου, ὄχι! Ἡσυχάζετε λοιπὸν· ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, θὰ τὴν ἐπανιδῆτε. Μεταβάλλων τὸν βίον καὶ τὴν τύχην σας ὠρξίσθη νὰ σας καταστήσω εὐτυχῆ ἐφ' ὅσον ἐξαρτᾶται τοῦτο ἀπὸ ἐμέ. Γνωρίζω ὅτι χωρὶς τῆς Ἐρριέττης δὲν δύνασθε νὰ ἦσθε εὐτυχῆς· λοιπὸν ἡ Ἐρριέττη θὰ ἦνε σύντροφος τοῦ βίου σας, ἡ σύζυγός σας!

Θέλετε μίαν χαρὰν, πρώτην τινὰ εὐτυχίαν; Ἀκούσατε ὅ,τι μέλλω νὰ σας εἶπω. . . Ἄλλ' ἴσως ἤδη ἠσθάνθητε, ἐ-

τῆς ἰδιαίτερῆς του πατρίδος ἐπελάθετο τέλεον τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου του δι' ἡ; ἀπῆται νὰ περιφρουρηθῆ ἡ ἐλευθερία τῆς ψήφου, καὶ ἀντὶ νὰ περιφρουρηθῆ ὡς ὄφειλε τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς, ὑπεδούλωσε καὶ ἐταπεινώσε τὸ φρόνημα 57 πολιτικῶν ὑπαλλήλων συμπολιτῶν του, ἐξαναγκάσας ἄλλους μὲν νὰ παραιτηθῶσιν εἰκονικῶς, ἄλλους νὰ ἐλθῶσιν ἐνταῦθα λόγῳ δῆθεν ὑπηρεσίας καὶ ἄλλους νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς θέσεις των καὶ νὰ ἐλθῶσιν ἐνταῦθα ἀναλώμασι τοῦ δημοσίου ταμεῖου πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ὑπεψηφίσωσι τοῦ ἰδίου των ὑποψηφίου. Τὰ ὄνόματα δὲ πολλῶν τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Ν. Ἐφημερίδι» καὶ τῷ «Μὴ Χάνεσαι». Οὐχὶ δ' ὀλίγοι εἶνε καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι διορισμοῦ ὑπεψηφίσαντες, ὀφείλομεν δὲ ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸν πρῶτον Σχολάρχην Πύργου, τὸν γνωστὸν ἐκδότην δύο διαφόρων ἀπολυτηρίων ὑπὲρ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ. Ὁ τῶος Σχολάρχης ὑπὲρ ἐψήφισε διὰ τὸ ρουσφῆτι τὸ σχολαρχικὸ, καὶ θὰ τὸ λάβῃ, καὶ διὰ τοῦτο συγχαρητηρίων ἀξία καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ αὐτός. Ἄλλ' ἐκτός τούτων, οἱ συγκεντρωθέντες στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι προσήρχοντο εἰς τὸν τόπον τῆς ψυροφορίας, οὐχὶ ὡς ἄλλοτε χωριστὰ οἱ ἀξιωματικοὶ ὅλοι, ἀλλ' ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν ἐτίθετο εἰς ἐντόπιος λοχαγός, ὅστις παρέμεινε μέχρις οὗ ψυροφορήσωσιν οἱ στρατιῶται, φρουρῶν ἴσως οὕτω κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐλευθερίας τῆς ψήφου· σημειωτέον δ' ὅτι οἱ στρατιῶται ἐψυροφόρουν οὐχὶ μυστικῶς ἀλλὰ φανερώς δι' ἀμοτέρων τῶν χειρῶν. Διὰ τῆς ἐρωτήσατε τὸν πρωθυπουργόν. Πρὸς ἀποτελεσματικώτερον δ' ἐμπνευστὴν φόβου καὶ τρόμου ἐγένοντο σφαιριδιοδοταὶ τοῦ πρωθυπουργικοῦ ὑποψηφίου οἱ θεοὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κκ. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀπόστολος Τρικούπης.

Ἦλθον καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κτύπημα εἶνε μέγα, διότι ἂν καὶ ἡ ἐν τῷ τόπῳ ἀντιπολιτευσις δὲν ἦτο συμπαγῆς, ἀλλὰ διηρημένη ὡς ὑποστηρίζουσα

μαντεύσατε τοῦτο· ἡ Ἐρριέττη σας ἀγαπᾷ. Καὶ τώρα ἐπιμένετε ὅτι ὁ ἀναγκαῖος οὗτος χωρισμὸς εἶνε τὸσον σκληρός; Δὲν θὰ ἔχετε μετὰ τῆς ἐλπίδος ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ὑπομονὴν νὰ περιμένετε;

— Ὡ! εὐεργέτα μου, φίλε μου, πάτερ μου! ἀνέκραζεν ὁ νεανίας μετὰ τόνου ἀπεριγράπτου.

Καὶ καθὼς ἐν παιδίον ἀφοῦ ἐπιτιμηθῆ, ἀπαιτεῖ θωπείας, ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν ἐλαφρῶς νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ κ. Λαγγάρδ.

Οὗτος ἐνηγκαλίσθη καὶ ἐσφιγξεν αὐτὴν ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ στήθους του. Μόλις ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τὴν συγκίνησιν αὐτοῦ.

Ἐπὶ στιγμὴν ἐπεκράτησε σιωπῆ, ἔπειτα ὁ κ. Λαγγάρδ ἐξήκολούθησεν:

— Ἰωάννη, μέχρι τοῦδε δὲν ἀπύθυνα πρὸς σας οὐδεμίαν ἐρώτησιν περὶ τῆς ἡλικίας σας· δὲν σας ἠρώτησα ποῖας ἀναμνήσεως ἠδυνήθητε νὰ τηρήσητε ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας σας· σήμερον λίαν θὰ μὲ εὐχαριστήσατε ἐὰν μοῦ εἴπετε ὅτι ἐνθυμῆσθε. Γνωρίζω ἤδη πολλὰ πράγματα ἐκ τοῦ παρελθόντος βίου σας, ἀλλὰ θὰ λογισθῶ εὐτυχῆς ἐὰν σας ἀκούσω ἀφαιρούμενον τὰ τῶν ἀρχαίων ἰδίως ἀναμνήσεών σας.

— Ἄπαντα ταῦτα εἶνε λίαν ἀόριστα, πολλὰ συγκεχυμένα ἐν τῇ μνήμῃ μου.

Ἄδιάφορον ἐπιθυμῶ νὰ ἀκούσω.

6 ὑποψηφίους δημάρχους, ὁ ὑποψήφιος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐπλειοψήφισε 13 μόνον ψήφους τοῦ κ. Ἀχιλ. Τσιμπούρακη ὑποψηφίου τοῦ κ. Δεληγεώργη. Οἱ δὲ ὑποψήφιοι Πάρεδροι καὶ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀπέτυχον οἰκτρῶς, ἐπιτυχόντων διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ τόπου καὶ μεγάλῃ ἴσως εὐχαρίστησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀναγράφομεν ὅτι ὁ θεὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ—Θεμιστοκλῆς Τρικούπης, ὡς πολιτὴς ἀπολαμβάνων μεγάλης ἀγάπης παρὰ τῶν συμπολιτῶν του, ἐκτεθείς ὡς δημοτικὸς Σύμβουλος ἀπέτυχεν ἐλευσινὰ μειοψηφίας τοῦ τελευταίου συμβούλου ἑκατοντάδας ψήφων. Ὁ πρωθυπουργός, ἐμάθων ἀμέσως, δυσχερῆσθῆ κατὰ τὸ ἄμμου μας. Ζήτημα δ' ἀπασχολῶν τὴν πόλιν εἶνε τί θ' ἀπορρανθῆ τὸ Πρωτοδικεῖον; τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐπεγράθη ὑπὸ τῶν μέτρων ἀπερ δ' ἔθεσεν ὁ πρωθυπουργός ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου ἡ οἴ;

Υ. Γ. Ἱ παρατηθέντες ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας ἐλθόντες, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰς θέσεις των, μᾶς ἔρυσαν ὅλοι, καὶ τοὺς πλείστους καθὼ ὑπαλλήλους τῶν Ὑπουργείων, τοῦ Τηλεγραφεῖου Ἀθηνῶν, κλπ. καλῶς τοὺς δέχεσθε.

Μεσολογγίον, τῆ 5 Ἰουλίου 1883.

Ἐγὼ

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 13 Ἰουλίου

Ἐρωτᾶς, φίλτατε Βλάσιε, ποῦ σοῦ ἄφησα τοὺς ἀντισημίας τῆς Κερκύρας; Εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν δι' ἀνακρίσεις καὶ ἀφαιροχάρτια. Δὲν σοῦ ἔκαμα λόγον περὶ αὐτῶν, διότι δὲν ἔδωκα μεγάλην σημα-

Ἄ νεανίας ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σκεπτικὸς, ἔπειτα δὲ ἤρξατο οὕτως:

Ἡ ἀρχαιότερα ἀνάμνησίς μου εἶνε ὅτι εὐρίσκειαι ἤδη ἐντὸς δάσους ἡμιενδεδυμένους, γυμνόπους, οὐδὲν φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τρέχον ἐντὸς τῶν λοχμῶν. Ὡς μόνον σύντροφον καὶ φίλον ἔχω λευκὴν αἶγα, ἥτις ἦτο ἡ τροφός μου καὶ ἥτις ὑπῆρξεν ἐφ' ὅσον ἐζήτησε τὸ μόνον, τὸ μοναδικὸν ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης μου. Ὅταν πεινῶ καὶ διψῶ καὶ δὲν εὐρίσκω τί νὰ φάγω ἢ νὰ πῶ, γονατίζω καὶ θηλάζω τὴν αἶγα. Ἄ! ἡγαπώμεθα πολὺ ἡμεῖς· τὴν ἠκολούθουν πανταχοῦ. Ὅτε ἀπεμακρύνετο ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα βοσκῆσῃ, καὶ δὲν τὴν ἔβλεπον, ἐφώναζα. Ἀμέσως διὰ βελάσματος μοῦ ἀνταπεκρίνετο. Ἐτρέχα πρὸς τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκετο καὶ μετ' ὀλίγον ἔβλεπα ὅτι ἀνεφαίνετο τρέχουσα πρὸς ἐμέ· τότε μὲ ἐθώπευεν, ἐγὼ δὲ τὴν ἐνηγκαλιζόμην. Τὴν νύκτα τὸ θέρος ἐκοιμώμεθα καὶ οἱ δύο ἐπὶ τῶν βρῶν εἰς τοὺς πρόποδας δένδρου ἢ ἐν τῷ μέσῳ μεγάλων χόρτων, ἐνηγκαλισμένοι.

Ἐχόμεν καλύθη ἐν τῷ δάσει, εἶδος σπηλαίου, ὅπου εἶχον θέσει ἀχυρίνην στραμνὴν, ἐκεῖ κατερεύομεν τὸ θέρος, ὅταν ἔβρεγνεν ἢ ὅταν αἱ νύκτες ἦσαν δροσεραὶ καὶ τὸν χειμῶνα, διὰ νὰ πριφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὸ ψῦχος, τὸν ἄνεμον καὶ τὴν χιόνα.

Πρῶτῃν τινὰ ἐγειρόμενος εἶδον τὴν αἶγά μου ἀκίνητον, μὴ ἀνορθοῦσαν ὡς συνείθιζε τὴν κεφαλὴν, ἵνα μὲ προσβλέψῃ

σίαν, διότι ἀντελήφθη ὅτι κάθε ἄλλο εἶνε τὸ φρόνημα τῆς Κερκύρας παρὰ ἀντισσημιακόν, καὶ τοῦτο κατέδειξε καὶ ἡ τελευταία δημοτικὴ ἐκλογὴ, ἡ ὁποία ἀνέδειξε δύο ἐκ τῶν προϋχόντων Ἰσραηλιτῶν δημοτικούς συμβούλους διὰ μεγάλης πλειοψηφίας. Μὴ φοβείσαι λοιπὸν διωγμούς παρομοίους τῶν ἐν Ρωσίᾳ, οὔτε δίκας παρομοίας τῶν ἐν Πέστη. Εἶνε τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα τόσῳ ἀνεξίτητον! καὶ εἶνε τὸ ἐν Κερκύρᾳ τόσῳ σημητικόν!!

Ἐπειτα τὸ σημητικὸν ἐνταῦθα στοιχεῖον εἶνε τόσῳ συνδεδεμένον μὲ τὰς καθεστηκυίας ἀρχάς, μὲ τὸν ἐπιτυχόντα δῆμαρχον, μὲ τὴν Ἀστυνομίαν του, ὥστε οὐδὲ θρήξ τοῦ τελευταίου Ἰσραηλιτοῦ δύναται νὰ κινδυνεύσῃ. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ τελευταῖος Ἰσραηλιτὴς ἐθεώρησε καθήκον του νὰ πανηγυρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ δι' αὐτὸ ἴσως ἐξακολουθοῦσι μέχρι σήμερον τὰ μεθεόρτια τῆς πανηγύρεως.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Σπυρίδωνι, μετὰ τὴν τριήμερον ἀργίαν, μετὰ τὴν φωταψίαν καὶ τὰς μουσικὰς συναυλίας τῆς ἐπομένης, μετὰ τὴν ἀνάρτησιν ἐν πάσῃ βετρίνᾳ τῆς φωτογραφίας ἢ τῆς χαλκογραφίας ἢ τῆς χρωματολιθογραφίας τοῦ κ. Θεοτόκου, εἰχόμεν τὸ Σάββατον τὸ ἔσπερας ὠραίαν βενετικὴν νύκτα ἐν τῷ λιμένι καὶ τὴν Κυριακὴν ἄλλην ἐπίδειξιν καὶ πανηγυρίαν ἐν Μανδουκίῳ ὡς ἀπόδοσιν τρόπον τινὰ καὶ ἐπισφράγισιν τῶν ὅλων ἐορτῶν. Ἡ ἐν τῷ λιμένι ἐπιθαλασσία ἐορτὴ κέντρον εἶχεν ὑπερμεγέθη ἄκατον (μαούναν) φωταγωγηθεῖσαν πλουσίως διὰ φανῶν καὶ βεγγαλικῶν, ἐν ἣ παρετίθη δειπνον εἰς τὸν ἐπιτυχόντα δῆμαρχον ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς, πολλὰ δὲ ἄλλαι λέμβοι φωταγωγημένοι καὶ τὸ πλῆθος τῶν συρρευσάντων θεατῶν εἰς τὴν παραλίαν (μουράγια). Τὸν κ. δῆμαρχον ἄμα εἰσελθόντα ἐχαίρετσαν ἐνθουσιωδεῖς ζητωκραυγαὶ καὶ ὁ ἐθνικὸς ὕμνος τῆς ἐλευθερίας (!), πρὸς ἐξίσωσιν δὲ τῶν βα-

καὶ μὲ θωπεύσῃ. Τὴν ἐκίνησα, ἐξέβαλον τὴν γνωστὴν εἰς αὐτὴν κραυγὴν, τὴν ὁποῖαν μακρόθεν ἤκουεν, ἀλλὰ μάτῃν περιεμένα νὰ μοὶ ἀνταποκριθῆ διὰ βελάσματος. Τὴν ἐνηγκαλίσθη καὶ ἤρχισα νὰ τὴν φιλῶ στρεφόμενος ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς, ἀλλὰ δὲν ἐκινεῖτο, ἐκεῖτο νεκρά, ψυχρά. Τότε ἐξέβαλον διαπεραστικὰς κραυγὰς, ἔκλαυσα, ἀλλ' ἠγνῶον ἀκόμη τί πρᾶγμα ἦτον ὁ θάνατος.

Τέλος κατεκλίθη καὶ πάλιν πλησίον αὐτῆς καὶ κλαίων, θρηνῶν αὐτὴν καὶ ἐναγκαλιζόμενος ἔμεινα παρ' αὐτῆς ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα. Προσπάθησα πολὺ νὰ θηλάσω, ἀλλ' ἡ αἶξ νεκρὰ δὲν εἶχε πλέον γάλα. Τὴν ἡμέραν ἀπεψάσισα ν' ἀφῶσω τὴν αἶγα, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω τὴν τροφὴν μου εἰς μέρος τι, ὅπου εὐρίσκον τεμάχιον ἄρτου, ἐν ἣ δύο ἐψημένα ἐν τῇ ἀνθρακίᾳ γεώμηλα καὶ ἐνίοτε σπανίως ὅσπου ἔγον ὀλίγον περίξ κρέας.

Τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἔθετον τὴν τροφὴν μου ταύτην, δὲν ἀπείχε πολὺ μεγάλης οἰκίας, ζοφερὰς καὶ σιωπηλῆς, τὴν ὁποῖαν φοβισμένη ἐπλησίαζα διότι ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτῆς ἀνθρώπος, ὅστις μοὶ ἐνεποίει τρομερὸν φόβον. Καὶ μολαταῦτα δὲν ἐζήτην νὰ μὲ κακοποιήσῃ, ἂν καὶ ποτὲ δὲν μοὶ ἀπύθυνε τὸν λόγον. Δὲν ἐνθυμῶμαι νὰ ἤκουσα ἐκ τοῦ στόματός του ἄλλο τι ἢ εἶδός τι γρυλλισμοῦ ἡμῶν μὲ ἐκείνου, οἱ ὅποιοι ἕκαστε συνεχῶς προσέβαλλον τὴν ἀκοίην μου εἰς τὸ δάσος τοῦ Μαρεῖλ.

(ἀκολουθεῖ)

σιλικῶν τιμῶν ἢ εἰκῶν τοῦ ἤρτητο παρὰ τὴν τοῦ βασιλέως μυρτοστόλιστος. Πικρετάθη δὲ ἡ διασκέδασις αὕτη μέχρι τῆς 2ης πρωϊνῆς ὥρας. Ἡ ἐν Μανδουκίῳ ἑορτὴ ἦν ἀντίγραφον τῶν προηγουμένων ρωμικῶν θριάμβιων USO Corfu.

Δὲν ἦτο ὁμῶς καὶ τελευταία, καθότι ὁ κ. Νομάρχης κατανόησας, φαίνεται, καὶ ἐκτιμήσας πρεπόντως τὴν διάθεσιν τῶν Κερκυραίων δι' ἑορτᾶς καὶ πανηγύρις, ἀνέγραψεν καὶ προσκύρηξεν ἐν ἐπιστομῇ προγράμματι ἑτέραν διὰ τὴν ἐπιούσαν 11ην τοῦ μηνὸς καὶ ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος τῆς βασιλίσσης, ἐπανορθῶν οὕτω καὶ ἀδικίαν καὶ ἀφιλοφροσύνην ἐνταύτῳ πρὸς τὸ θῆλυ μέρος τοῦ ἡμετέρου θρόνου, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἑορτὴ ἄγεται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνῷ σιμὰ σιμὰ ἑορτάζομεν τὴν 23 Ἀπριλίου καὶ τὴν 24 Μαΐου. Καὶ οἱ μὲν διαταγμοὶ τοῦ κ. Φρουράχου καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων νῆσαν εἰς παρεκκλίνωσι τοῦ ἀφιλοφρονος εἰωθότος εὐκόλου ὑπεχώρησαν εἰς ὑπουργικὴν ἐπιτιμὴν, ἡ δὲ τελετὴ ἐγένετο ἐπιβάλλουσα, παρευρεθέντων κατ' αὐτὴν καὶ τοῦ κ. Ναυάρχου τῆς ἐν τῷ λιμένι μοίρας τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου λόρδου **Hay** μετὰ τῶν κυβερνητῶν τῶν λοιπῶν πλοίων αὐτοῦ καὶ ἐκείνου τοῦ ρωσικοῦ καταδρομικοῦ **Tsibsoff**, ὅπερ τὸ ἐσπέρας παρεῖξεν ἡμῖν λαμπρὸν θέαμα φωταγωγηθὲν μέχρι τῶν ἑξαρτίων διὰ ποικιλοχρῶν φανῶν καὶ καταλοῦσαν τὸν λιμένα καὶ τὴν παραλίαν διὰ διπλοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός μέχρι τοῦ μεσονυκτίου· τὸ πλοῖον τοῦτο ἀνῆκει εἰς τὴν μοῖραν τοῦ στόλου, ἧς ἐπίτιμος ναύαρχος εἶνε ἡ ἡμετέρα βασίλισσα, ὑπὲρ ἧς ἡ ἑορτὴ.

Ἐν τούτοις οὐδὲ ἡ ἑορτὴ αὕτη ἦν ἡ ἐπισφράγισις. Σήμερον ἔχομεν ἄλλης φύσεως, τοπικὴν, θρησκευτικὴν, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει θαύματός τινος πρὸς ἀνάβλεψιν τυφλοῦ τοῦ πολιούχου τῆς νήσου ἁγίου. Καὶ δὴ ἀφ' ἐσπέρας χθὲς τὸ προάστειον τοῦ ἁγίου **Ρόκκου** περιεβλήθη τὴν ἑορτάσιμον αὐτοῦ στολὴν, τὰς σημαίας, τὰ μύρτα, τοὺς φανούς, τὰ ἄνθη, τὰς εἰκόνας κλπ.

Ἐν τῷ προαστείῳ τούτῳ ἦν ποτε τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου, ἡ καιτὶς τῆς λατρείας του καὶ κατ' αὐτὸ ἔσχε χώραν τὸ ἑορταζόμενον θαύμα· δι' αὐτὸ ἡ μερικὴ κατ' αὐτὸ ἑορτὴ καὶ πανηγυρις, τὸ ὄλονύκτιον προσκύνημα καὶ ἡ ἡμερησία ἀργία. Μιλονότι ἡ τελευταία αὕτη ἐκδηλώσις τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἀβράς ἡμῶν γειῶν καὶ τὸ λατρευτὸν σῶμα δὲν εἶναι καθόλου σπανία ἐν Κερκύρᾳ, προσφέρεται δὲ μετὰ θαυμασίας σπουδῆς καὶ μερίμνης τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ὑπὸ τῶν ἱπποτικωτάτων κατὰ τοῦτο Κερκυραίων εἰς ἀνάμνησιν τῶν προγονικῶν ἐθίμων καὶ παρὰ τὸ παράδειγμα τῶν τελευταίων αὐτῶν δεσποτῶν.

TABELLARIUS.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Πριγκιποπαίγνιδα. Ὁραία εἶνε ὅσα ἡ ἀ' Ἐφημερίς τοῦ Πόσταδου γράφει διὰ τὰ παιγνίδια, τὰ ὅποια κάμνει ὁ Διάδοχος τῆς Πρωσίας εἰς τὰ Λουτρά ἢ ὅπως ὀνομάζεται εἰς τὴν Κολυμβητικὴν τοῦ Πόσταδου. Ὅτι δύναται τις νὰ δῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν νήσων μας τελούμενα ἐν τῇ θαλάσῃ ὑπὸ τῶν νησιωτιδίων, τὰ ὅποια δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς εἶνε μέσα ἰς τὸ νερὸ, τὰ ἴδια φαίνεται κάμνων ὁ διάδοχος, ὅστις βεβαίως βαίνει πρὸς τὴν σαρανταπεντάρα. Ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ ἔχουν κόσμον ζωῆς καὶ υγείας καὶ φαιδρότητος ἐντὸς αὐτῶν, ἀπ' ἐναντίας τῆς ἐγωιστικῆς καὶ φιλοχρημάτου σκυθρωπότητος τῶν ὑπικῶν τοῦ κ. Τρικούπη. Ὁ διάδοχος βρέχει ἀπλοῦς δραγόνους καὶ βρέχεται ὑπ' αὐτῶν ὑψώνει τὰ πόδια

του πρὸς τὰ ἄνω, τὰ συγκολλᾷ μὲ τὸν ὑπασπιστὴν του, καὶ ὅποιος σκουντίζει τὸν ἄλλον μακρύτερα, ἐκεῖνος νικᾷ! Ἄλλοτε ρίπτει τάλλαρα, δηλαδὴ μάρκα, καὶ ὅποιος βουτήξῃ νὰ τὰ πάρῃ. Τὴν ἡμέρα ποῦ ἡ σύζυγός του τοῦκαμε ἓνα παιδάκι, ἔρριψε ἓνα δεκάμαρκο, γιὰ ὀγούρι· ἓνας ἀξιοματικὸς εἰς τὸ λεπτό μὲ μιὰ βουτισιὰ τὸ συνέλαθεν· καὶ ὁ διάδοχος μειδιῶν: ἂν ἦνε ἔτσι, δὲν ἐξακολουθῶ λέγει.

Καὶ οὕτω γίνεται ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ βίου ἐν τοῖς ἀρτίοις ἀνδράσι ἀπὸ τῆς ὑψίστης σοβαρότητος εἰς τὴν ὑψίστην φαιδρότητα. Ἐδῶ θὰ ἐκινδύνευε — ἂν καὶ διάδοχος — νὰ τὸν πάρουν μὲ τὰ λείμνια!

Πῶς ἐκδικοῦνται κατὰ τῶν ἠθοποιῶν. Ἡ διάσημος ἠθοποιὸς δεσποινὶς Ζεορζ, περιοδεύουσα, παρίστανεν ἐν δράμα, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου αὐτοκτόνει. Ἐταξείδευε πάντοτε φέρουσα μαζὴ τῆς ἰδιαιτερον εἶδος μαχαίρας, τῆς ὁποίας ἡ λεπίς εἰσέρχεται μέσα εἰς τὴν λαθὴν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ὑποκρίνηται, ὅταν τὴν μετεχειρίζετο, μετὰ φυσικωτέρας ἐνεργείας. Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ ἐδίδασκε τὸ δράμα, καὶ ἦλθεν ἡ κατάλληλος ὥρα, ἐκτυπήθη μὲ τὸ μαχαίρι· ἀλλὰ ἡ λεπίς δὲν ὑποχωρεῖ, δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν λαθὴν· τὴν εἶχον ἀντικαταστήσει μὲ μίαν ἀπαράλλακτον κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν μὲ τὴν πρώτην, ἀληθινὴν ὁμῶς ἀνθρωποκτόνον. Εὐτυχῶς ἡ δεσποινὶς Ζεορζ χάριν τῆς εὐκολίας τῆς διδασκῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ φέρῃ κορσὸν κατεσκευασμένον σχεδὸν ὡς θώρακα, καὶ ἡ λεπίς ἐλύγισεν ἐπάνω εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς χάλυβας τοῦ κορσῆ. καὶ ἐπάθη. Σημειώσατε ὅτι μετεχειρίζετο τοιοῦτον κορσὲ, διότι ἦτο πολὺ εὐσαρκος· ὥστε ἂν ἦτο λεπτοτέρα, συμπεράσμα ὅτι θὰ ἐφονεύετο ἴσως. Ἴδου ὅτι καὶ τὰ ἀτυχήματα εἶνε πρὸς καλὸν μας ἐνίοτε.

Ρακοςυλλέκτης.

- ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.
- ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβερίον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀτάλάντην, (Αἰδηλὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλῖδα, Ὁρεοῦς Μιζέλην, Ἀλυμῶν καὶ Βόλον.
- ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἰμοργίον καὶ Θήραν.
- ΤΡΙΤΗ 6 1/2 π. μ. Αἴγιον, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος Ναύπλιον.
- ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ἰστέρινα Ἰθίου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἀνδρόου, καὶ κατὰ δεκαεπταήμερον διὰ Γαύριον Ἀνδρόου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτιμόπλιον κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Βρεντήσιον ἔτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Β. τρινιτάαν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυθήνην, Ζάκυνθον, Κατάκολον.
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βόλον, Σιάθον καὶ Σκόπελον.
- ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Ἰθάκην, Σπέτσας, Ναύπλιον. 7 μ. μ. Σύρον, Σέριφον, Σίφον, Μήλιον.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξοὺς, Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν ἔτερον ἀτιμόπλιον τὴν πρώτην ἐκίστου Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἄσταζιον, Μύτικα, Ζαβέδα, Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Καρδασασάν.
- ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πόρον, Ἰθάκην, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Αεονίδιον, Κυπαρίσι, Μονεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Λιμένι, Καλάμας.
- ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1/2 π. μ. Διὰ Κέα, Κύθον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.